

Zpravodaj 7/2005

Listopad

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-5

- Farní adventní den 2005
- Další změna v naší farnosti
- Rozloučení s páterem Vladislavem Brokešem
- Volba nové pastorační rady

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 5

- Příprava na 1. sv. přijímání

SALESIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 6-7

- III. řeholní den
- Muzikantská Cecilka
- Florbalové týmy u salesiánů

CHARITA - MISIE str. 8

- Oblastní charita Pardubice rozšířila svoji činnost
- Tříkrálová sbírka 2006

DUCHOVNÍ HUDBA str. 9

- Občasník pro duchovní hudbu
- Odchod do důchodu

RŮZNÉ str. 10-11

- Co znamená být svatý dnes?
- Jsou nám ještě bližší...
- Svatá Anežka Česká - znamení doby

KALENDÁŘ str. 12

- Pro zasmání

Adventus (lat.) - příchod: křesťané si uvědomují očekávání příchodu Vykupitele. V dějinách spásy to byl dlouhý časový úsek. V dnešní době, kdy víme, že Vykupitel Ježíš Kristus již přišel, je adventní doba přípravou na vánoční svátky, o kterých si máme příchod Krista na tuto zem opět připomenout a uvědomit.

Advent je požehnaná doba. Zatímco markety a menší prodejci zdůrazňují, jak důležité je mít dárek právě od nich, křesťané a lidé dobré vůle hledají radost a pokoj ve svém srdci, aby se tak připravili na příchod velikého Krále v neuvěřitelné chudobě Betléma. Advent se nádherná doba. Doba očekávání Kristova příchodu. Nejen toho o Vánocích. Advent je velké téma, uložené do začátku zimního období. Dramaticky působí největší prodloužení noci a poměr tmy ke světlu. Krátké dni nám připomínají i krátkost pozemského času, svěřeného nám Bohem. Také ticho je určitý fenomén v zimní noci. Ticho, na rozdíl od mlčení, má plno zvuků. V polovině noci za úplného ticha zaznělo Boží slovo. V kontextu Písma svatého si málokdo z nás uvědomuje, že máme očekávat Krále, který má moc soudit živé i mrtvé. Ve čteních nového církev-

ního roku převládá téma příchodu Páně. Pán přichází ke člověku, ale setká se s ním jen ten, kdo je bdělý, jde mu naproti a dá se jím nalézt, je připraven ho přimout.

Advent je tedy doba očekávání, ale víme si s adventem rady? Starší generace věřících si povzdechne, jaké to byly krásné časy, ráno se chodilo na roráty, v zimě a za tmy. Adventní doba měla své kouzlo. Ovšem mladší generaci tato vzpomínka mnoho neříká. Ale advent se prolíná celým naším životem. Náš život je svým způsobem stálým očekáváním. V rodině se čeká, až se narodí dítě,

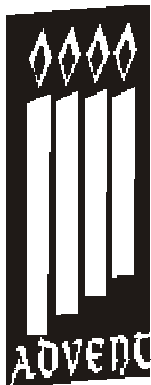
až začne chodit do školy, až půjde do učení, až založí rodinu a po letech se čeká na důchod a pak .. na přechod z času do věčnosti, prostě na smrt. V životě se dost načekáme. Ale dovedeme vůbec čekat? Jak čekáme, trpělivě a nebo jinak? Je třeba se učit umět čekat. Využít ty „čekací prostory“ k zamyšlení, ke zklidnění, ke krátké modlitbě.

Přejme si radostnou dobu adventní a přidejme i prosbu: „Pane, nauč mne čekat - dej mi životní postoj čekajícího“. A hlavně nezapomeňme, že se modlíme: „na Tvůj příchod čekáme...“

Jáhen Josef

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

FARNÍ ADVENTNÍ DEN 2005

Milí farníci a přátelé,

letos na začátku adventní doby Vás opět všechny zveme na Farní adventní den. Udělejte si čas a přijďte na adventní setkání naší farnosti. Tam bude příležitost k posezení s občerstvením, k poslechu hudby a zpěvu, k předvánočnímu zamyšlení nad uplynulým rokem, při kterém si zazpíváme adventní písně.

Už 8 let finančně podporujeme v rámci Adopce srdce sirotka **Jeana Pierra Twagirumukiza ze Rwandy**. Nedávno jsme dostali dopis z Brna z *Nadačního fondu solidarity s chudými třetího světa Maitry*, který uvádíme dále.

Prosíme Vás, abyste svým příspěvkem na Farním adventním dnu pomohli zajistit i nadále prostředky na podporu sirotka Jeana Pierre. Bude se jednat zase asi o 7000,- Kč. Předem děkujeme za Vaši pomoc.

Také nám v létě došel francouzsky psaný dopis od Jeana Pierra, jehož překlad je také dále uveden.

Náš **Farní adventní den** se bude konat:

**v sobotu 3. prosince 2005
od 10 do 17 hodin**

**v Salesiánském středisku mládeže
na Skřivánku** (jako v minulých letech).

Milí farníci, zajistěte s námi jako v minulých letech tento Farní adventní den. Potřebujeme Vaši pomoc s přípravou občerstvení: vítané jsou koláče, cukroví, chlebíčky apod.

Občerstvení můžete donést k Salesiánům, kde budeme Farní adventní den připravovat:

**v pátek 2. prosince mezi 16. a 18. hod. nebo
v sobotu 3. prosince od 8,30 hod.**

Všechny Vás srdečně zveme a těšíme se na setkání s Vámi.

Za farní společenství

L. Moriová, St. Jiroutová a manželé Matyášovi

Překlad dopisu od Jeana Pierre:

Kigali (Rwanda), 24. října 2004

(Došlo dne 25. 5. 2005)

Milí dobrodinci,

*dobrý den, jak se Vám daří? Já se těším
dobrému zdraví. Doufám, že se máte i Vy
a Vaše rodiny dobře.*

*Píši Vám tento dopis, abych Vám znovu
poděkoval za Vaši pomoc. Nyní jsem stu-
doval 5 let humanitní vědy. Příští rok bu-
du dělat závěrečnou zkoušku. Proto musím
pilně studovat, abych při zkoušce dobře
uspěl.*

*Musím šetřit. Vaše pomoc je pro mne moc
důležitá.*

Twagirumukiza J. Pierre

Dopis z **Maitry** (Nadačního fondu Hnutí solidarity s chudými třetího světa):

Vážení přátelé,

*dovoluji si Vás informovat o životní situaci sirotka
Jeana Pierra Twagirumukiza (ev. č. 3/9), které-
ho podporujete v rámci Adopce srdce.*

*Jean Pierre již sice přesáhl věk 18 let a podle
pravidel programu by měla být jeho podpora
ukončena, protože však tento sirotek ještě studu-
je (4. ročník střední školy v r. 2004/2005 - základ-
ní i střední škola mají 6 ročníků), prodlužujeme
po domluvě s misionářkami ve Rwandě jeho pod-
poru do doby ukončení jeho školní docházky, což
bude v roce 2007. Uvítáme, když budete ochotni
pokračovat v pomoci tomuto sirotku.*

*Za Hnutí solidarity s chudými třetího světa Maitry
Josef Kuchyňa*

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

DALŠÍ ZMĚNA V NAŠÍ FARNOSTI

„Čtyři roky byl v tomto smyslu u nás klid. Letošní rok byl jako zemětřesení.“

Takto začínal biskup Josef svůj příspěvek v zářijovém Zpravodaji k situaci v pardubické farnosti. Byla to velká změna a všichni jsme si asi určitě mysleli, že bude zase nějaký čas klid... Ale realita je jiná. Od 1. října je zde další změna: P. Vladislav po čtyřech letech odchází do farnosti Ústí nad Orlicí s bohatými zkušenostmi, které zde získal.

Odchod kněze z farnosti je vždy novou situací jak pro něj samotného, tak pro lidi, kteří se s ním potkávali. Zároveň též každý příchod je jak pro kněze, tak i pro ty, kteří se s ním budou setkávat, novou situací, která je prožívána v čase. Sám Pán nám v nové situaci pomáhá k otevřenosti vůči situacím, které zákonitě vznikají a jsou pro všechny přítomné darem i výzvou. Na každé naší životní cestě se potkáváme, obohacujeme, upevňujeme ve víře a povzbuzujeme, též podíráme při nesení křížů. To nejdůležitější však je vědomí společného cíle.

Čas loučení je vždy příležitostí k opravdovému

díkůvzdání Bohu za to, že nám dopřál jít určitý úsek cesty k nebi spolu. Chtěl bych upřímně P. Vladislavovi poděkovat za jeho velké pastorační úsilí v naší farnosti:

- = Za katecheze ke křtu jak dětí, tak dospělých
- = Za katecheze biřmovanců
- = Za katecheze snoubenců
- = Za dětské mše svaté v klášterním kostele
- = Za práci s ministranty
- = Za práci s mládeží
- = Za vedení farního Zpravodaje

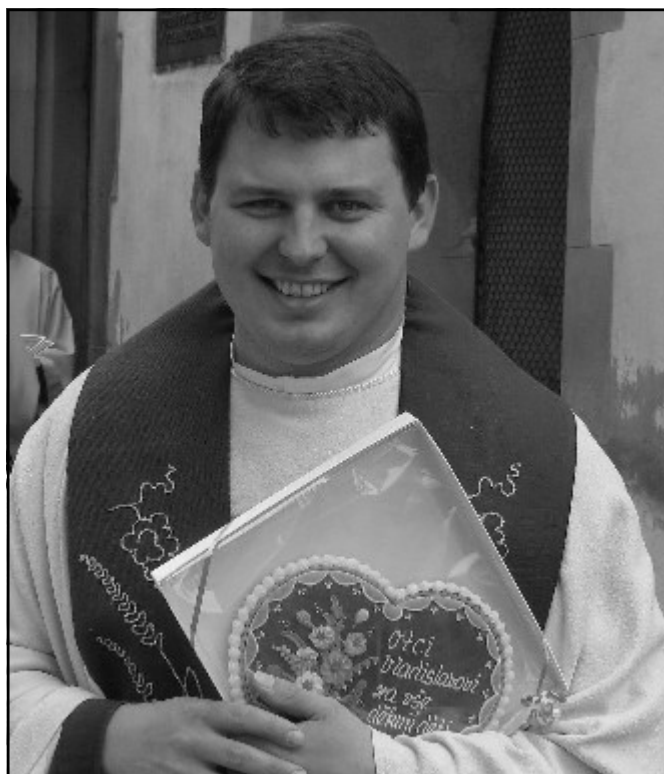
Chci mu také osobně poděkovat za 3 měsíce společného života na zdejší faře i všeobecně za vše, co zde vykonal pro růst Božího království.

Zároveň mu přeji do nového působiště hojnost darů Ducha svatého, aby se ve své nové farní rodině stal dobrým otcem i pastýřem.

Nově příchozímu P. Tomáši Kvasničkovi přeji, aby v naší farnosti našel co nejrychleji prostředí, v kterém se může dělit o dary, které mu dal Pán do jeho služby pro Boží království.

(af)

ROZLOUČENÍ S PÁTEREM VLADISLAVEM BROKEŠEM - PROSLOV

V životě každého z nás přicházejí okamžiky, kdy je vhodné se zastavit, zamyslet se nad uplynulým časem a v důvěře dětí Božích pohlížet do budoucna. Lze říct, že se právě teď stáváme svědky takového okamžiku – odchodu našeho duchovní-

ho otce do nového působiště. Jistě se – z lidského pohledu viděno – neubráníme určité nostalgii. Nicméně je vhodné zavzpomínat na společně prožité čtyři roky s radostí v srdcích a poděkovat – je věru za co.

Milý Vládo, rozhodně se nám v tomto zamyšlení nepodaří postihnout veškerý záběr aktivit, kterými jsi proměňoval a obohacoval život v naší farnosti. Rozhodně jsi však v mnoha rovinách dokázal, že kdokoli z Tvých nástupců – i my farníci – má co rozvíjet a nač navazovat. Dokázal jsi totiž do všeho, cos dělal, promítnout své charisma a entuziasmus, čímž jsi pozitivně „nakazil“ i ty, kteří s Tebou spolupracovali.

Podíváme-li se kolem oltáře, vidíme novou generaci ministrantů, která vyrostla pod Tvým vedením. Díky pravidelným schůzkám jsi klukům umožnil exkurzi do liturgie a jejich soustavnou formaci jsi dokázal, že pracují, za oltářem už není chaos a celková atmosféra v presbytáři přispívá k vyšší úrovni prožitku obřadu mše svaté. Jen u toho však nezůstalo. Ministranti by jistě mohli vyprávět o zážitcích z výletů i o vypjatých sportovních zápasech, které během schůzek se svými kamarády absolvovali.

Podíváme-li se k bočnímu oltáři, tam nelze přehlédnout hudební těleso, jenž se za Tvého půso-

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

bení rozrostlo na dvojnásobek. Hudba a zpěv svérázným způsobem doprovázející liturgii se stala nedílnou součástí dětských mší. Nebýt toho náboje, který „přeskakuje“ z muzikantů na mnohačlenný sbor věřících a zpátky, nikdy by mše v klášterním kostele nebyly tím, čím jsou. A nebýt Tvých vzrůstajících nároků na scholu, která i díky tomu pokročila v kvalitě kupředu, nebylo by ani onoho náboje. Děkuje, Vládo.

Slovo, které nejlépe vystihuje Tvé působení mezi námi, je SPOLEČENSTVÍ. Tím nejpádňším důkazem budiž nám pohled do kostela. Osobitě pojatým kázáním se zajímavými rekvizitami jsi dokázal upoutat pozornost i těch nejmenších posluchačů. A to, že existuje symbióza mezi lidmi vzdálenými od sebe i několik generací, není samo sebou. Pochopitelně, že tím hlavním pojítkem je Boží přítomnost. Ale skrze člověka, který předsedá tomuto společenství lidí a který nás svými myšlenkami nutí ne jen pasivně přijímat, ale i aktivně jednat, tu můžeme vnímat ducha vzájemné sounáležitosti a pospolitosti. A tím předsedajícím jsi byl po čtyři roky Ty. Děkuje, Vládo.

Tvá činnost ovšem nekončila ve chvíli, kdy se po mši zavřely dveře tohoto kostela. Navštěvoval rodiny, aby s Tebou mohly prožívat chvíle setkání a dialogu, a tak jsi je následně sblížoval i mezi sebou. Výsledkem Tvoje pastorace je skutečnost, že tu teď nejsou jednotlivé rodiny, které se navzájem neznají, ale naopak, je tu společenství rodin, které pojí radostné zážitky – nejen ze mše, ale například i ze setkání rodin. Z tradice, kterou jsi zde založil.

Stejně neúnavně k sobě přiváděls i mladé. Společenství mládeže se stalo jedním z pilířů pardubického farního života a setkání mladých lidí nabralo i rozměr vikariátní. Prakticky od počátku svého působení – a teď, na jeho sklonku, i ve funkci vikariátního kaplana pro mládež – jsi se snažil o to, aby mladí nežili VEDLE SEBE, ale aby žili SPOLU. Akcí, při kterých se toto „společné“ prohlubovalo, je bezpočet. Jejich důsledek je však zřejmý. Je zde fungující „spolčo“, které přispívá k duchovnímu i osobnímu růstu jeho členů. Děkuje, Vládo.

Netečným Tě nenechala ani řada projektů, na kterých ses podílel. Necouvls před tolik důležitou otázkou dialogu s ostatními křesťanskými církvemi.

Ekumenická setkání se postupně stávala hojnější a hojnější navštěvovanými a my jsme díky nim mohli pochopit, že i v těchto společenstvích žijí naši bratři a sestry. Vybízels nás také k podpoře misijní činnosti – o předminulém víkendu jsme měli možnost se zúčastnit „Vigilie za mír“ a společně jsme oslavili misijní neděli i zde na desáté.

A co je nejdůležitější: byl nám především knězem. V konkrétních číslech zanesených ve farních matričních knihách to znamená 88 křtů, 33 svateb, řada pohřbů a bezpočet mší. Jak jsi sám často tvrdil, je na této práci krásné, že si člověk uvědomí, jak plyne čas – když novomanželům, které kdysi oddával, po nějakém čase křtí první (nebo i druhé) dítě. Co však spočítat nelze, je počet kajících, jimž jsi zprostředkoval smíření s Bohem a některým ses stal i důvěrníkem a rádčem.

Jakýmsi vrcholem duchovního života farnosti se pak stalo loňské biřmování, jehož myšlenku jsi inicioval a se skupinou spolupracovníků, kteří se podíleli na půlroční přípravě, jsi ji 30. května 2004 dovedl do zdárného konce. Za to všechno Ti, Vládo, upřímně děkuje.

V životě každého z nás přicházejí okamžiky smutku i radosti. Ne, my dnes nechceme smutnit. Vkládáme Tvůj život do rukou Božích a Panny Marie a přejeme farníkům v Ústí nad Orlicí, aby zažili něco tak podobně hezkého, co jsme s Tebou tady zažili my.

Říká se, že kněz má ke svému prvnímu působišti zvláštní vztah – vědomí určité vazby na místo, kde jako pastýř začínal. Věříme, že to tak bude i v Tvém případě. Pardubická farnost se za Tebe bude modlit a jistě na Tebe nezapomene.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VOLBA NOVÉ PASTORAČNÍ RADY ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI SV. BARTOLOMĚJE V PARDUBICÍCH

Vzhledem k naplnění čtyřletého období existence současné Pastorační rady farnosti (25. dubna 2001) dojde v měsíci prosinci k její nové volbě. V týdnu od 20. do 27. listopadu 2005 se budou přijímat v kostelích návrhy kandidátů do nové rady. Následně v neděli 4. prosince proběhne na nástěnkách prezentace kandidátů a 11. prosince během bohoslužeb vlastní volba. Vyhlášení výsledku volby a jmenování členů se plánuje na neděli 18. prosince.

(af)

**Úryvky ze Stanov
PASTORAČNÍ RADY FARNOSTÍ
KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE**

I. Základní ustanovení

2. Pastorační rada (PR) spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). Pro plodnou činnost PR je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi zúčastněnými základním předpokladem. Přípravenost ke spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění je nezbytná.

II. Složení pastorační rady

1. Pastorační radu tvoří:

- a) farář
- b) ostatní duchovní trvale činní ve farnosti na základě pověření biskupem (kněží, jáhnové), případně laik pověřený biskupem k účasti na pastorační péči o farnost podle kánonu 517, § 2 Kodexu kanonického práva,
- c) po jednom delegátu z řeholního společenství, církevního sdružení (např. Charity), uznaných hnutí a jiných církevních zařízení (např. škol), případně z farností spravovaných excurrento, které nemají vlastní pastorační radu,
- d) 2 – 6 členů zvolených farním společenstvím (počet určí farář po dohodě s volební komisí),
- e) 2 – 6 členů kdykoliv jmenovaných farářem podle jeho uvážení (tento počet nesmí převýšit počet volených členů),

2. Předsedou pastorační rady je vždy farář podle kánonu 519 a 536 Kodexu církevního práva.

KATECHETICKÉ OKÉNKO

PŘÍPRAVA K PRVNÍMU SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ POZVÁNKA NA SCHŮZKU RODIČŮ

Vážení rodiče!

V minulém čísle farního Zpravodaje jsme vám poskytli obsáhlé informace o smyslu a pojetí přípravy dětí na první svaté přijímání, kterou chystáme na leden – květen příštího roku.

Pokud chcete vaše dítě k přípravě přihlásit, přijměte srdečné pozvání na první schůzku rodičů

ve čtvrtek 15. prosince 2005 v 17 hod. na faře v Pardubicích.

Vyměníme si zde základní informace o dětech, průběhu přípravy, domluvíme termíny dalších setkání a další související informace.

Na schůzce budou přítomny obě katechetky a kněz.

V případě, že se nebudete moci schůzky zúčastnit, dejte, prosíme, vědět svůj zájem o přípravu na některé z níže uvedených telefonních čísel:

Ing. Ilona Fibichová, tel. 736 447 732
Ing. Marie Zimmermannová, tel. 737 215 335
nebo 466 304 048 (večer)
Farní úřad: 466 512 576

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

III. ŘEHOLNÍ DEN SALESIÁNSKÁ SPIRITUALITA PARDUBICE 1. ŘIJNA 2005

Na svátek sv. Terezie od Dítěte Ježíše se v Pardubicích uskutečnil již v pořadí třetí řeholní den organizovaný Diecézním centrem pro mládež spolu s komunitou salesiánů v Pardubicích a ze Sebranic a Dcer Panny Marie Pomocnice z Hradce Králové. Řady salesiánů a sester přišli doplnit salesiánští spolupracovníci. Den měl nabitý program. Začali jsme v devět hodin ráno a zastavili jsme se až o půl páté, kdy poslední účastníci odjížděli do svých domovů. Děti bylo asi 90 a s doprovodem nás bylo celkem na oběd 130.

Po scénkách, které připravili salesiáni z obou komunit a sestry, jsme dětem vysvětlili, co to znamená salesiánský dům. K vysvětlení k tomu nám pomohly symboly ze střediskové kaple: ruce s míčem, modlící se ruce, upracované ruce a přátelství.

Děti byly rozděleny do skupinek a na vlastní kůži mohly prožívat salesiánskou spiritualitu: modlitba, práce, hra, přátelství. Malovaly stěnu tělocvičny, dělaly jednohubky, hrály si na hřišti, naučily se eucharistickou modlitbu a písničku a každý z nich si nakonec vyrobil kolíček.

Po obědě pak byla hra spolu s rodiči a na závěr celého dne byla společná mše svatá s malým dárkem – obrázkem D. Boska jako vzpomínka na setkání v Pardubicích. Děkujeme za pomoc maminkám, které strávily většinu dne v kuchyni, schole a animátorům. Bez jejich pomoci by se těžko dalo uskutečnit tak hezké setkání.

Salesiáni v Pardubicích

V neděli 20. listopadu
v 18:00 hodin

proběhne
V. ročník pěvecké soutěže

MUZIKANTSKÁ CECILKA

Letošní ročník
bude zajímavý pro dvě
kategorie interpretů.

I letošní ročník proběhne

**u salesiánů
v kapli sv. Václava.**

Všichni jste srdečně zváni.

KONTAKTY

adresa	Salesiánské středisko mládeže, Zborovské nám. 2018, Pardubice, 530 02
telefon	P. Jindřich Čáp, ředitel střediska: +420608554447
email	sasm@pardubice.sdb.cz
web	www.pardubice.sdb.cz

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

FLORBALOVÉ TÝMY U SALESIÁNŮ

V letošním roce se roztrhl "pytel" s florbalovými týmy na Středisku.

V současné době jich v tělocvičně u Salesiánů trénují a připravují se na zápasy čtyři týmy různých věkových kategorií, počínaje od dorostenců a konče velkým týmem mladších žáků.

Na turnaje jezdíme do Prahy - Uhřetěvsi, kde bojujeme s ostatními týmy z různých středisek.

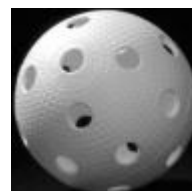
Dorostenci v posledním turnaji obsadili krásné čtvrté místo. Minulý týden 20 florbalistů (starší

a mladší žáci) vybojovali páté a šesté místo.

Musíme je opravdu pochválit. Před rokem jsme obsazovali poslední místa, teď už se pomalu dereme dopředu.

Za všechny florbalisty, salesiáni ze střediska.

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE ROZŠÍŘILA SVOJÍ ČINNOST

Od října tohoto roku zahájilo město Lázně Bohdaneč provozování sociální a zdravotní terénní služby určené pro své občany. K zajištění této služby byla vybrána Oblastní charita Pardubice (dále jen OCHP), která má v této oblasti bohaté třináctileté zkušenosti. V současnosti poskytuje své služby cca 250 občanům denně v Pardubicích a okolí, na Holicku, v Moravanech a okolí a v mnoha dalších obcích okresu Pardubice. Snaží se tak nabídnout své služby všem potřebným občanům nejen v městských částech, ale i v širším okolí měst a obcí tak, aby každý příjemce sociálních nebo zdravotních služeb měl stejné možnosti bez ohledu na to, zda-li žije ve velkém městě s dobrou dostupností služeb nebo v odlehle vesnici. OCHP usiluje o to, aby služby, které poskytuje, byly každému dostupné nejen místně, ale i časově a finančně.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2006 OPĚT PODPOŘÍ DOMÁCÍ PÉČI O OBČANY

Výtěžek z tříkrálové sbírky 2006 bude, tak jako v minulém roce, použit na podporu domácí péče o občany na Pardubicku. Na tuto akci sháníme velký počet vedoucích skupinek a koledníků. Chceme pro ně uskutečnit setkání v prosinci na faře, kde bude předvedeno krátké pásmo objasňující podstatu svátku a předány veškeré potřebné informace. Prosíme, aby se všichni koledníci, vedoucí skupinek Tří králů a ostatní, kteří chtějí pomoci při sbírce, přihlásili co nejdříve v kanceláři Oblastní charity Pardubice (tel. 466 33 50 26) nebo přímo v kanceláři arciděkanství úřadu v Pardubicích.

Sbírkou bychom rádi podpořili zejména tyto služby:

- = **Osobní asistenci**, která je terénní službou poskytovanou osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby. Podpořena bude také osobní asistence u dětí s postižením, jejímž prostřednictvím pomáháme rodinám zvládat nelehkou životní situaci.
- = **Podporu samostatného bydlení**, pomocí které může uživatel, pacient nebo klient dobře sociálně fungovat ve svém přirozeném domácím prostředí a nemusí být odkázán na ústavní zařízení. Spolu s dalšími formami sociálních služeb může takto setrvat až do konce svého života, což je pro mnohé občany jejich velkým přáním.
- = **Odlehčovací služby (respitní péči)**, které jsou terénní, ambulantní nebo pobytové služby poskytované osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního postižení, o které je jinak pečováno v jejich přirozeném sociálním prostředí. Cílem služby je umožnit pečující fyzické osobě nezbytný odpočinek.
- = **Patronát nad osamělými klienty**. Tento patronát, který dobrovolně přejímá jeden z členů pracovního týmu OCHP nad „svým“ klientem, dává osamělým uživatelům služeb pocit jistoty, že je tu někdo pro něho, kdo s ním pravidelně udržuje kontakt a dohlíží nad tím, jestli je v sociální pohodě a v případě potřeby ve spolupráci se sociálními asistenty zajistí vše potřebné, co souvisí s udržením jeho důstojnosti i ve zhoršených zdravotních a sociálních podmínkách.
- = **Domácí hospicovou péči**. Jejím posláním a cílem je pomáhat umírajícím a jejich blízkým překonávat nejobtížnější fázi lidského života. Smyslem je umožnit strávit poslední chvíle života v domácím prostředí, což je přáním téměř každého umírajícího. Služby domácí hospicové péče umožní pacientovi pobývat v okruhu svých blízkých za důstojných podmínek při zabezpečení všech jeho lidských potřeb – biologických, psychologických, sociálních a spirituálních.

K. Tajovský

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 28

KAPITOLY Z HISTORIE CHRÁMOVÉ HUDBY 4. ČÁST – VARHANY A VARHANNÍ HRA (10)

Minulá část čtení o varhanách a varhanní hře se zmínila o renesanci. Od barokní éry můžeme sledovat již značnou diferenciaci vývoje v evropských zemích, a tak budeme již postupovat po jednotlivých státech až do současnosti. Je samozřejmé, že se bude jednat opět jen o velmi stručnou informaci.

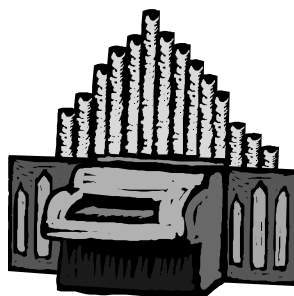
Nejprve se zastavme v Nizozemí – tato malá země sehrála velmi důležitou úlohu jak na poli varhanářství, tak osobností J. P. Sweelincka, působícího v Oude Kerk v Amsterdamu v 17. stol. Nejvýznamnější barokní varhany zde zůstaly zachovány hned na několika místech, a to v Alkmaaru, Zwolle, Groningenu (z dílny A. a Fr. Schnittgerových), dále v Haarlemu (Chr. Müller) a v Goudě (J. F. Moreau). Kromě velkého varhaníka J. P. Sweelincka jmenujme ještě A. van den Kerckhvena, působícího ale více v Bruselu. Po baroku přišlo období úpadku, jak varhanářství, tak varhanního umění a obroda nastala až v pol. 19. stol. významnou postavou J. N. Lemmense – skladatele, koncertního varhaníka a pedagoga. Působil na Královské konzervatoři v Bruselu, zavedl tam studium Bachových skladeb a prostřednictvím svých žáků Guilmana a Widora měl vliv na francouzskou varhanní hudbu. Ve stol. 20. se stal jedním z nejvýznamnějších světových varhaníků a pedagogů velký znalec Bacha – Flor Peeters. Nizozemské varhanářství a varhanní umění mělo vždy blíže k německé oblasti na rozdíl od zeměpisně vzdálenější Itálie, kde lze zaznamenat odlišný vývoj.

Italské varhany zůstaly až do 19. stol. téměř výlučně jednomanuálové a pedál byl jen přivěšený k manuálové traktuře. Od severních sousedů se lišily jak pojmenováním registrů, tak rozličnými konstrukčními zvláštnostmi. Nejslavnější italská varhanářská dílna 16.-17. stol. byla rodina Antegnati v Brescii. V baroku působili v Itálii i varhanáři ze zemí na sever od Alp, kteří přinesli řadu prvků běžných v jejich nástrojích, jež ale nenašli

širšího uplatnění. Kromě Říma měly významné postavení v rámci varhanářství i Benátky, kde bylo postaveno v 17. stol. asi 160 nástrojů. To jistě souviselo s místní tradicí polychorické (vícesborové) praxe, zavedené bratry Gabrieliiovými. Vedle největší osobnosti italské varhanní hudby 17. stol. – G. Frescobaldiho, bych rád zmínil alespoň A. Scarlattiho, D. Zipoliho a G. Martiniho – zvaného také Padre Martini – učitele W. A. Mozarta. Zajímavé je, že tito autoři počítali často u svých skladeb s interpretací cembalem. Italskou varhanní, ale i ostatní instrumentální hudbu (např. A. Vivaldiho) velmi oceňoval i J. S. Bach. Ve století 18. působila řada skladatelů současně ve varhanní i operní tvorbě, což se velmi projevilo na hudebním charakteru skladeb. Mluví se o tzv. italském galantním období a patří sem G. Valeri nebo D. Bergamo. Nástup romantismu souvisí v Itálii více než jinde s operním cítěním a projevilo se to i ve varhanní hudbě, kterou Bellini, Donizetti, Rossini a Verdi ovlivnili. Nejvýznamnější italské varhany této éry pocházejí z dílny rodiny Serassiových, jedná se asi o 300 nástrojů. V 19. století přichází společně i v duchovní hudbě stagnace a výraznější posun lze zaznamenat až ve 20. stol, kdy již do Itálie plně pronikly světové trendy stavby varhan i kompozice varhanních děl. Asi nejznámějším italským varhaníkem a skladatelem 19. stol. je E. Bossi a v moderní italské hudbě 20. stol. se již varhanám opět věnuje důležité místo.

(Pokračování příště)

Jiří Kuchválek
regenschori

ODCHOD DO DŮCHODU

Drazí farníci, dne 23. 11. 2005 odcházím do důchodu. Zvláště z důvodu potřeby pomoci mamince již nemohu vykonávat dosavadní funkci – údržbář a kostelník. Tuto službu jsem mohl vykonávat jen díky trpělivosti a pomoci mé manželky.

Děkuji všem za trpělivost s mou službou a zvláště děkuji všem neviditelným pomocníkům a pomocnicům, kteří mi jakýmkoli způsobem pomáhali.

Václav Metelka

CO ZNAMENÁ BÝT SVATÝM DNES? SLAVNOST VŠECH SVATÝCH

Svatí mezi námi jsou lidé, kteří následují Krista v duchu a prostředím dnešní doby. Svati mezi námi nejsou nápadní extrémním oblečením, účesem, vyzývavým chováním, vyhlašováním zbožných průpovědek a odřikáváním citátů z bible. Tak se chovají spíš nemocní než svatí lidé.

Svatí mezi námi, jsou-li nápadní, pak vlídností k druhým, svědomitostí v práci. Tím, že je na ně spolehnouti. Nemluví příliš s lidmi o Bohu - ale tím víc s Bohem o lidech, mezi nimiž žijí. Znají svou víru z osobního přesvědčení. Vědí, proč věří v Boha a umějí odpovědět na běžné námitky proti víře.

Dnešní svatý je klidšas, který běžné denní mrzutosti řeší spíš žertem a s humorem než s rozčilováním. Ví, že nad všemi událostmi světa je Bůh, který i zlé umí obrátit v dobré těm, kdo v něj důvěřují.

Svatý mezi námi nekritizuje lidi kolem sebe, neodsuzuje, ale snaží se je pochopit a pomoci jim. Když mluví, tak mluví o něčem, neplácá o ničem, jen aby se klábosilo. Ví, že povídavost je známkou slaboduchosti. Nikdy neslibuje něco, o čem ví, že by to nemohl splnit. Před druhými se nevytahuje a snaží se mluvit co nejméně o sobě. Na druhé nežárlí.

Nevšímá si toho, co o něm říkají druzí za jeho zády. Když mu někdo vytkne chybu, přemýšlí, jak ji napravit, má-li ji opravdu, nebo co dělat, aby nepůsobil špatným dojmem, když tu chybu nemá. Nikdy se nehádá, i když ví, že pravdu má on. Řekne své mínění a to stačí. Nikomu své mínění nevnučuje. Působí na druhé svým příkladem, svou osobností. Denně setřásá vše staré. Snaží se denně vytvořit ze sebe lepší typ člověka, lepší podobu křesťana.

Poslední poznávací známkou světců mezi námi je, že všechny tyto krásné zásady sice přijali za zásady svého denního života, ale ještě se jim nedaří zachovávat je vždy denně. Ještě klopýtají, ještě chybují. Ale z klopýtnutí si nic nedělají. Vědí, že svatost spočívá v neustálém začínání. Vědí, že i ti největší světci jsou omilostnění hříšníci - tedy lidé jako my.

Tato poznávací znamení světců dnešní doby otvírají dveře k cestě za svatostí i nám, nám všem. Ještě jednou si radostnou zvěst dnešní slavnosti VŠECH SVATÝCH zopakujeme:

Svatí nejsou svatí proto, že by nikdy neklesli. Jsou svatí proto, že po každém pádu vždy znovu povstali k novému úsilí!

(LADISLAV SIMAJCHL)

JSOU NÁM JEŠTĚ BLIŽŠÍ...

*Jsou nám ještě bližší od chvíle,
kdy odešli k Tobě, Otče.*

*V Tobě našli nejvyšší lásku,
která je činní účastnými
na celém našem životě.*

*Jsou nám ještě bližší,
protože nás mohou vidět
novým pohledem plným světla,
který nás dostihne všude
a doprovází nás na každém
kroku.*

*Jsou nám ještě bližší ti,
kteří zdánlivě mlčí a už nic
necítí,
oni naslouchají našim srdcím,
aby posbírali naše přání
a předložili Ti je jako svazek
modliteb.*

*Jsou nám ještě bližší,
nemůžeme vnímat celou
jejich náklonnost,
která však působí a je věrná
v každém okamžiku,
doprovází nás a vede k Tobě.*

*Jsou nám ještě bližší ti, kteří
nás opustili kvůli lepšímu světu.
Oni se chtějí rozdělit o svoje
štěstí,
probouzejí v nás plamen
naděje.*

(J.Galot S J.)

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ - ZNAMENÍ DOBY

12. listopadu 1989, byla ve svatopetrském domě v Římě svatořečena blahoslavená Anežka Přemyslovna, panna z řádu sv. Kláry, kterou náš národ vždy velmi uctíval.

Anežka byla dcerou českého krále Přemysla Otakara I. a královny Konstancie. Narodila se v Praze patrně kolem roku 1211 a ještě jako dítě byla poslána do kláštera cisterciáček v Třebnici ve Slezsku. Tam byla svěřena do péče vévodkyně sv. Hedviky a její dcery abatyše a tam také prožívala první duchovní zkušenosti. Potom se zdokonalovala v Doksanském klášteře řeholnic premonstrátek.

Otec ji předurčil ke královskému sňatku a zasnoubil ji Jindřichovi, synovi německého císaře Fridricha II. Anežka tedy znovu putovala, tentokrát k vídeňskému dvoru vévody Leopolda, aby si osvojila zvyklosti, jaké vládly na dvorech. U vídeňského dvora strávila pět let. Toto prostředí ji vůbec neuspokojovalo, neboť toužila po klášterním životě. Chtěla se zcela oddat Bohu a konat skutky blíženecké lásky. V cestě jí stálo hodně překážek, ale zbožná Anežka se vytrvale modlila a její prosby byly nakonec vyslyšeny. Anežčino zasnoubení s Jindřichem bylo zrušeno ve prospěch Leopoldovy dcery Markéty a Anežka byla poslána zpátky do Čech.

Později žádal o Anežčinu ruku anglický král, pak dokonce znovu bývalý snoubenec Jindřich a po něm sám jeho otec císař Fridrich II., který mezitím ovdověl. Anežka hledala vždy pomoc Boží a ta přišla. Dívčiným zastáncem byl papež Řehoř IX., který v její záležitosti zasáhl.

V té době přišli do Prahy bratři minorité a v Anežce se probudil velký obdiv pro prostý způsob života v duchu evangelií po vzoru Františka a panny Kláry z Assisi. Předsevzala si, že je bude následovat v chudobě a pokoře. Skutečně brzo potom začal rozdávat své bohatství chudým. Za pomoci svého bratra a matky Konstancie vybudovala pro chudé kolem roku 1233 hospic a založila špitální bratrstvo, které bylo později povýšeno na řeholní řád křížovníků s červenou hvězdou. Podpořena členy královské rodiny vystavěla také tři chrámy, s nimiž byly spojeny mužský františkánský klášter, klášter klarisek a zmíněný rozsáhlý špitál. Komplex těchto staveb vytvořil první gotickou dominantu Prahy, která na Vltavském břehu soupeřila s protilehlým sídelním palácem na Hradčanech.

Roku 1233 vstoupilo do kláštera klarisek prvních pět řeholnic od sv. Damiána z Itálie a zanedlouho také Anežka, ještě se sedmi dívkami z předních českých šlechtických rodin. O Anežčině nádherné obláčce, které se účastnilo sedm biskupů, pražský královský dvůr

a množství velmožů, se shodně v mnoha kronikách psalo jako o divu století. Papež Řehoř IX. ji ustanovil abatyší a Anežka řídila řeholní rodinu skryta s Kristem v Bohu plných 47 let.

Srdečné přátelství pojilo Anežku se sv. Klárou, která v ní rozpoznala nejen spřízněnou duši, ale rovněž vlivnou pomocnici v zápase o záchranu čistého ideálu sv. Františka. Svědčí o tom dopisy, které si Anežka s Klárou vyměnily, z nichž se 4 dochovaly.

Roku 1252 položila Anežka základy k nové budově špitálu a kostela u Pražského mostu, jejichž stavbu řídila z klauzury kláštera. I do klášterního ticha však pronikaly události, které se v Čechách odehrávaly. Byla to bezesporu Anežka, která zprostředkovala usmíření krále Václava I. s jeho synem Přemyslem Otakarem II. a zabránila tak pokračování občanské války, které zemi hrozilo. Byla to také Anežčina přimluva, která Moravu a Čechy zázračně uchránila od tatarského vpádu. Legenda vypráví, že ke konci života Anežka spatřila ve vidění bitvu na Moravském poli, kde padl roku 1278 její synovec Přemysl Otakar II. Po tragické bitvě zůstala jedinou Přemyslovnou v Praze uprostřed zničené země. Zemřela ve svém klášteře na Františku 2. března 1282 jako smírná oběť za svůj rod a národ.

Anežka Přemyslova byla prohlášena za blahoslavenou roku 1874 Piem IX. Proces svatořečení dovedl do konce pražský primas kardinál František Tomášek a mezi svaté ji zařadil první papež slovanské krve Jan Pavel II. Na kanonizaci se sjelo do Říma deset tisíc poutníků z bývalého Československa, což nemělo v historii těchto poutí obdoby. Při audienci u papeže lidé s nadšením skandovali: "Do Prahy, do Prahy, Svatý otec musí do Prahy."

"...Papež žehnal přímo před našimi tvářemi...Dotek jeho rukou byl jen letmý, zato však zůstal hlubokým dojmem na celý život. Jakési pohlazení sametem, královským hermélímem, které vyvolávalo pocit nejen hmatový, ale i duševní. Jakási vnitřní síla, povzbuzení, dojetí, ale i klid a radostná pohoda..." (F. Růžička, Fragmenty římské)

Vyvrcholením byla děkovná bohoslužba, sloužená v pohnutých dnech "listopadové revoluce" ve Svatovítské katedrále. Dóm i prostranství Pražského hradu byly do posledního místa naplněny těmi, kteří přišli uctít českou světici a pak se v mohutném proudu připojili k manifestaci na Letenské pláni, aby odtud nesli poselství rodící se svobody a demokracie.

„Blahoslavená Anežka viděla nejen trpící nedostatkem a nemocemi, ale i ty, kteří trpěli nejednotou, rozbrojem a nepřátelstvím.“ (František Kardinál Tomášek)

Ludmila Kotrmanová (Naše rodina 46/34)

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Mariánský večer	kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
	Setkání vysokoškoláků	fara	19:00 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
	Společenství dospělých	fara (malá klubovna)	20:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.

DALŠÍ AKCE

St 16.11.	Příprava ke sv. biřmování	fara	19:00 hod.
Čt 17.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 18.11.	Ekumena - Lidé bez přístřeší	Archa	18:00 hod.
Ne 20.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále		
	Muzikantská Cecílka	Salesiánské středisko	18:00 hod.
St 23.11.	Příprava dospělých ke sv. křtu	fara	19:00 hod.
Po 28.11.	Adventní koncert - Viva art	kostel sv. Bartoloměje	19:30 hod.
Út 29.11.	Pastorační rada	fara	19:00 hod.
St 30.11.	Příprava ke sv. biřmování	fara	19:00 hod.
Čt 1.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Předvánoční koncert - Emma	kostel sv. Bartoloměje	19:00 hod.
So 3.12.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Farní adventní den	Salesiánské středisko	od 10:00 hod.
Ne 4.12.	Mikulášská besídka	Sal.středisko (tělocvična)	15:00 hod.
Po 5.12.	Přednáška	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 7.12.	Příprava dospělých ke sv. křtu	fara	19:00 hod.
Čt 8.12.	Slavnost Neposkvrněného početí P. M.	klášterní kostel	16:00 hod.
	Koncert - Pěvecký sbor ZŠ Polabiny	kostel sv. Bartoloměje	18:00 hod.
So 10.12.	Vikariátní setkání mládeže		
Ne 11.12.	Volba nové Pastorační rady	během bohoslužeb	
St 14.12.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
	Příprava ke sv. biřmování	fara	19:00 hod.
Čt 15.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Schůzka rodičů - 1. sv. přijímání	fara	17:00 hod.
	Žest'ový koncert konzervatoře	kostel sv. Bartoloměje	18.00 hod.
	Koncert: „Continuo“	klášterní kostel	19.00 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 9. prosince, příští číslo vyjde 18. prosince 2005

PRO ZASMÁNÍ

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

Zpravodaj

Pardubický farnost sv. Bartoloměje a sv. Václava
všechny farnostní akce a události v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Antonín Forbelský, Kostelní 92, Pardubice 530 02
forbelsky@centrum.cz , www.farnost-pardubice.cz